

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ : Θουκυδίδου, 1.75 [ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2019]

A1.

Δηλαδή, δεν είναι δίκαιη η αξίωσή μας, Λακεδαιμόνιοι, το να μη μάς φθονούν τόσο πολύ οι Έλληνες για την ηγεμονία που έχουμε, λόγω και της παλαιότερης προθυμίας που επιδείξαμε και της σύνεσης που διακατείχε τις αποφάσεις μας; Γιατί, αυτήν (την ηγεμονία) δεν την αποκτήσαμε μετερχόμενοι βίαια μέσα, αλλά αφενός επειδή εσείς δεν κρίνατε σκόπιμο τότε να μείνετε σταθεροί στις θέσεις σας εναντίον των βαρβάρων που είχαν απομείνει, αφετέρου δε επειδή μάς πλησίασαν οι σύμμαχοι και μάς παρακάλεσαν να γίνουμε ηγεμόνες τους.

[Βάσει, λοιπόν, αυτών των δεδομένων αναγκαστήκαμε να την μεγεθύνουμε αυτήν (την ηγεμονία) σε τέτοιο βαθμό, αρχικά από τον φόβο (των Περσών), έπειτα λόγω τού ότι δεν μπορούσαμε να αρνηθούμε την τιμή που μάς έκαναν (οι σύμμαχοι), και τέλος από προσωπικό όφελος· παράλληλα θεωρούσαμε ότι δεν είναι ασφαλές να κινδυνεύσουμε χαλαρώνοντας την αυστηρότητά μας, καθώς έχουμε γίνει μισητοί από πολλούς και έχουμε καταστείλει ήδη τις ανταρσίες κάποιων (πόλεων), και επιπλέον εσείς δεν είστε πια τόσο φιλικόι προς εμάς αλλά αντιθέτως μάς υποπτεύεστε και εναντιώνεστε προς εμάς, (και γιατί εν τέλει οι αποστάτες θα έρθουν με το μέρος σας)· εξάλλου, οι άνθρωποι δεν θεωρούν ότι αξίζει τον φθόνο (των υπολοίπων) η διασφάλιση των συμφερόντων μπροστά σε μεγάλους κινδύνους.].

A2.

Οι Αθηναίοι πρέσβεις αποδίδουν την αύξηση της δύναμής τους και την ίδρυση της ηγεμονίας τους δια της αθηναϊκής συμμαχίας μετά τους Μηδικούς πολέμους σε τρεις αιτίες : α) Στον φόβο εναντίον των Περσών, διότι η αλήθεια είναι πως οι Αθηναίοι γίνονταν πρωτοστάτες και επικεφαλής στις μάχες με τους Πέρσες. β) Στην αδράνεια και απραγία των Λακεδαιμονίων κατά τις επιθέσεις των Περσών. γ) Στην τιμή που ένοιωσαν οι Αθηναίοι, όταν οι πλείστες ελληνικές πόλεις, βλέποντας τα κατορθώματα των Αθηναίων, ζήτησαν να συνάψουν συμμαχία μαζί τους. δ) Τελευταία αιτία έρχεται η ωφέλεια που θα αποκτούσε η Αθήνα.

B1.

προαγαγεῖν : προάγαγε

εἶναι : ἴσθι

κινδυνεύειν : κινδύνευε.

B2.

Καὶ γὰρ ἂν ἡ ἀπόστασις πρὸς σε ἐγίγνετο.

Γ1.

Ἀθηναῖοι ἠπόρουν εἰ ἄξιοι εἶεν καὶ προθυμίας ἕνεκα τῆς τότε καὶ γνώμης
ξυνέσεως ἀρχῆς γε ἧς εἶχον τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι.

Γ2.

Τήνδε : αντικείμενο στο ρήμα ἐλάβομεν.

παραμεῖναι : τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στην μτχ. οὐκ ἐθελήσαντων.

ἡμῖν : αντικείμενο στην μτχ. προσελθόντων.

καταστῆναι : τελικό απαρέμφατο, ἄμεσο αντικείμενο στην μτχ. δεηθέντων
(ἔμμεσο νοεῖται το ἡμῶν).

